

N:o 3.

Ank. till Riksd. Kansli den 9 Febr. 1886, kl. $\frac{1}{2}$ 3 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga proposition angående beviljande af vissa förmåner för enskilda jernvägsanläggningar.
(R. A.)

Medelst nådig proposition den 5 December 1884 föreslog Kongl. Maj:t Riksdagen att medgifva, det enskilda personer eller bolag, hvilka intill början af 1886 års lagtima riksdag kunde undfå Kongl. Maj:ts nådiga tillstånd att inom riket anlägga jernväg, finge, ehvad de för sådant ändamål erhöile statsbidrag eller icke, berättigas att, der Kongl. Maj:t så pröfvade lämpligt, *dels* erhålla upplåtelse af den för jernvägsanläggningen erforderliga, kronan tillhöriga, jord utan annan kostnad än att, hvad anginge boställsjord eller annan åt enskild person med åborätt eller annorledes upplåten kronojord, ersättning därför lemnades i enlighet med hvad Kongl. Förordningen den 14 April 1866 i sådant afseende stadgade; *dels ock* kostnadsfritt begagna för anläggningen sådana å kronans egor belägna kalk- och stenbrott jemte grustägrter, som kunde vara disponibla; och blef denna framställning af Riksdagen bifallen enligt dess skrifvelse den 15 Maj 1885.

Då de skäl, som föranledde Kongl. Maj:ts ofvanberörda förslag och Riksdagens dertill lemnade bifall, fortfarande ega giltighet, har Kongl. Maj:t, genom nådig proposition af den 11 December 1885 (intagen under N:o 7 i 1:sta samlingen, 1:sta afdelningen af Bihanget till Riksdagens Protokoll), föreslagit Riksdagen att medgifva, att Kongl. Maj:t må, der så lämpligt pröfvas, berättiga enskilda personer eller bolag,

hvilka intill början af 1887 års lagtima riksdag kunna undfå Kongl. Maj:ts nådiga tillstånd att inom riket anlägga jernväg, att, ehvad de för sådan anläggning erhålla statsbidrag eller icke, komma i åtnjutande af ofvan omförmälda förmåner.

Stats-Utskottet, till hvars utlåtande denna nådiga proposition blifvit remitterad, har icke funnit något att erinra vid hvad deruti blifvit föreslaget samt hemställer alltså,

att Kongl. Maj:ts ofvanberörda framställning må
vinna Riksdagens bifall.

Stockholm den 9 Februari 1886.

På Stats-Utskottets vägnar:

Gustaf Sparre.
